

Till Ålands Landsting.

Erfarenheten från de flesta orter i Finland, där storryssjor en längre tid varit i bruk, har på ett ovederläggligt sätt ådagalagt deras skadlighet. Sikstammens betänkliga nedgång t.ex. i Bottniska och Finska viken tillskrives allmänt användningen av storryssjor. Och det är inte blott sikstammen som minskats till följd av storryssjornas användning, utan det har också mångenstädes visat sig, att även det s.k. fjällfisket inom kort tid i grund förstörts. Emellertid ha Ålands egna yrkesfiskare i så ringa grad använt storryssjor som fångstredskap, att man härstädes på grund därav ej kunnat bilda sig ett bestämt omdöme i saken. Tyvärr ha vi även inom landskapet Ålands områden erfarenheter i antytt hänseende, nämligen av österbottniska fiskares verksamhet. Och det är denna främmande "fiskeri-vandalism", som väckt berättigat missnöje inom vissa delar av landskapet.

Med stöd av det ovananförda anhålla undertecknade vördsamt hos Ålands Landsting att få framhålla

att mom. e/ i första paragrafen av Finlands Fiskeristadga, fastställd den 23 juli 1902, måtte ändras därhän, att fiske ej må inom landskapet Ålands områden bedrivas med användande av sådan storryssja eller annan med botten försedd redskap, som till någon del är högre än en och en halv meter.

Brändö den 19 juni 1922

And. Forsberg      F. W. Österlund.